

Ivana Porubiaková

6. ročník – III. kategória

Literárna práca – B próza

Základná škola, 072 21 Nacina Ves č. 63

056/64 98 216

zsnacinaves@stonline.sk

Karička čortova

Rozpoviem vám príbeh.

V jeden krásny letný večer som sa vydala na cesty. Letela som ako opreteký s vtákom, ktorý bol nemý. Rozprávali sme sa celú cestu. Plávali sme popri potokoch a počúvali spev rýb. Zrazu sa pred nami ocitla kačka rapotačka. Bola taká veľká ako myš. Ibaže hneď tú kačku zožral maličký nosorožec. Ten nás odviezol aj s kamoškou Limetkou do lesa. Predierali sme sa cez obrovské trojhrebé ťavy. Malý slon s malým noštekcom nás pozval na bál. Môj kamarát nemý vták prehovoril, že ho čaká doma jeho žena tigrica so žabiatkami. Ale ja som predsa len išla a predstavte si - na motorke! Ešteže môj sendvič vie šoférovať. Ale čo to? Aká nádhera! Na lúke jak kvety krásne driečne devy do kruhu spojené, ktoré sa zvrátili do tanca. Jeden krok či dva kroky? A už sa točia doprava a doľava. Dup sem, cifra tam. Nedalo mi neopýtať sa: „A vy, dievčence, odkiaľ ste?“ Ako jeden hlas ozvena sa ku mne tiahla: „Zo samého srdca Zemplína sme.“ V nemom úžase som pokračovala: „Ako krááásne tancujete.“ Smelo popri tanci pokračovali: „To je náš tradičný ľudový tanec. Karička ho nazývame. A tu v cudzine si aj takto náš rodný kraj pripomíname.“ A už ma aj vtiahli medzi seba a tancovali sme a tancovali. Až sme si museli odpočinúť.

Ani som si neuvedomila, že začalo svať. Započúvala som sa do krásneho ranného ticha, ktoré znenazdajky prerušil ostrý hlások nemého vtáka: „Už je čas... Treba ísť...“